

به هر قیمتی!

در دیوان امیر المؤمنین علیه السلام شعری است منصوب به حضرت که واقعاً تکان دهنده است:

بَكَيْتُ عَلَى شَبَابٍ قَدْ تَوَلَّى

بر جوانی‌ام که از دست رفته گریه می‌کنم

فَيَا لَيْتَ الشَّبَابُ لَنَا يَعُودُ

ای کاش جوانی‌ام بر می‌گشت

فَلَوْ كَانَ الشَّبَابُ يُبَاعُ بِيَعًا

اگر جوانی به فروش می‌رسید

لَأَعْطَيْتُ الْمُبَايَعُ مَا يُرِيدُ

به فروشنده‌ی آن هر چه می‌خواست می‌پرداختم

و لَكِنَّ الشَّبَابَ إِذَا تَوَلَّى

اما جوانی وقتی در مسیر رفتن قرار گرفت

عَلَى شَرَفٍ فَمَطْلُبُهُ بَعِيدٌ^۱

نگهداری و مهار آن بعید است

۱. و چه نیکوست یادآوری کنیم: امیر المؤمنین علی علیه السلام شخصیتی است که چون ما، درباره‌ی اهمیت چیزی غلو و زیاده‌گویی نمی‌کنند و ستایشی دور از حکمت نمی‌نمایند.